

כשעולה ריחו של שבט באוויר

לואית קרויצר

כשעולה ריחו של חודש שבט באוויר
 הלב שלי נלפת מכאב
 גם אם הייתי על הירח
 גם לו לא היה לי לוח שנה
 הייתי יודעת שי"ב בשבט מתקרב
 אני מרגישה את גופי מזדעק
 רוחש ומתגעש בצליליו הפנימיים
 כולו נדרך, מתכווץ, מתכופף
 שולח חיצי כאב אל הלב
 והלב כואב דואב,
 רק התאוששתי מייסורי כסלו
 רק חזרתי לשגרה בה הכאב קיים אך מונח בפינתו
 בפינה השמורה במיוחד בשבילו
 שם הוא יושב לו בנוכחותו העדינה אך מורגשת
 מכיל את זיכרון ילדי האהובים
 הנמצאים פנימה בתוכי
 צרורים בצרור חיי
 וממשיכים להתקיים וללוות אותי במסע החיים,
 וכעת כששבט הגיע, כאב הגעגוע שוב גואה ומתפרץ
 ושוב הכאב מתחזק ומאיים להשתלט על כולי

כן, עוד שנה עברה
 ושוב נחשב בן כמה הייתי יכול להיות היום
 עוד שנה בה יום הולדת מתפרס על פני חודש
 חודש של כאב על החסר הגדול
 על האובדן הבלתי נתפס

עוד שנה ועוד י"ב בשבט

ואתה כל כך חסר

הגעגוע מכה בעוז

לו היית חי

בן כמה היית היום

שלמה יקר ואהוב

הענווה שלך

הצניעות שלך

החוכמה שלך

המידות הטובות שלך

החסד שהיה נר לרגליך

הנתינה האין סופית שלך

המבט הטוב שלך על סובביך

ואהבת הארץ שלך

מלווים אותי ונותנים לי כוח,

ובמיוחד, זיכרון הטיולים המשותפים

אל מקומות כל כך מיוחדים

הטיול אל מערת לוזית

כשאתה סוחב על גבך את ציוד הגלישה

כדי שנטעם גם אנחנו את החוויה המדהימה

בסבלנות אין קץ שכנעת את כולנו לגלוש

הצלחת! אבא והאחים גלשו ואתה היית בעננים...

והטיול אל מערת קשת

שם מהגובה העצום גלשת בשיא הביטחון

כאילו הקרקע לא נמצאת 40 מטר מתחתך

גלשת ועלית ושוב גלשת

בעוד אנחנו בקושי מעיזים אפילו רק להסתכל

רק מלראות אותך גולש קבלנו סחרחורת...

ופינות החמד בכנרת
 פינות נסתרות, מוצלות
 בפרט זו עם בריכת המים המתוקים והרדודים,
 שהתאימה במיוחד לילדים הקטנים,
 זוכרת איך שמחת להביא אותנו אל המקום המדהים הזה
 ואיך בפעם אחרת כשהגענו לשם כשכבר היית בצבא
 פתאום הופעת ואל המשפחה בשמחה הצטרפת...
 ועוד ועוד מקומות מופלאים
 כמו הטיול המיוחד אל מערת עלמא
 שם רצית שנחווה צעידה במערה קרסטית אפילה
 ירדנו כולנו עם פנסים על הראשים
 ואתה היית גאה לראות את כולם אחריך בביטחון צועדים
 טיולים איתך היו תמיד טיולים רגליים מלווים בחוויות מיוחדות
 כמה הם חסרים לי היום
 כי במעט שאני מטיילת, הייתי רוצה יותר
 עליך רבות אני חושבת
 מלטפת בעיני את הנופים שכל כך אהבת
 דורכת ברגלי על האדמה שחרשת ברגליך
 ממש מרגישה אותך צועד לצידי
 כואבת את חסרונוך אך מרגישה אותך בתוכי

כי זו היא בשבילי צוואתך
 להשתדל ללכת בדרכך
 להמשיך ולטפס בשבילי החיים
 גם אם יש כאבי געגועים בלתי נסבלים,
 להשתדל ולהתאמץ לנצח את הקשיים,
 לבחור בכל רגע מחדש בחיים
 ועל השנים שזכינו בך ובישי להודות לבורא עולמים.
 אוהבים, זוכרים, חסרים ומאוד מאוד מתגעגעים!